

Det er jo med til for alvor at gøre det svært også for Danmark at virke som en magnet på udenlandske virksomheder, som vi skulle have til at flytte hertil. Og det er med til i den grad at sørge for, at Danmark har et elendigt iværksætterklima, så vi ikke får flere til at starte egen virksomhed. Det er ganske enkelt for besværligt. Der er for mange indviklede, bureaukratiske regler at sætte sig ind i. Hvis vi ikke for alvor får gjort op med det, så vil det se dårligt ud også fremover med iværksætterkulturen i Danmark.

SF, som har taget initiativ til denne forespørgsel, og de partier, der danner flertallet herinde i Folketinget, har ikke afgørende sagt, at man er villig til at forsøge at forenkle – tværtimod er forslaget endnu flere grønne afgifter, og hvis det er den model for grønne afgifter, som vi har set før, der skal være kendetegnende for de fremtidige, så ved vi godt, at det bliver endnu sværere at eje eller starte en ny selvstændig virksomhed i Danmark og få det til at fungere bare nogenlunde.

Man må egentlig også, specielt når det drejer sig om personlovgivningen, spørge: Hvem laves lovgivningen for? Laves lovgivningen for de personer, som skal betale skatterne, eller laves lovgivningen for advokater og revisorer? Somme tider, når vi læser den lovgivning igennem, som et flertal her i Folketinget gennemfører, skulle man tro, at lovgivningen laves for advokater og revisorer. Altså for eksperter, så de kan få noget at bestille.

Man må også sige, at den indviklede skatte-lovgivning alene i sig selv har social slagside, for den betyder, at den menige lille mand i samfundet, den lille borger i samfundet, har utrolig svært ved at sætte sig ind i, hvad der er ret for vedkommende, og hvad vilkårene egentlig er. Det betyder, at man meget ofte, hvis man har bare lidt indviklede forhold, er nødt til at ty til eksperter – med de udgifter, som følger af det, som er udgifter, man ikke engang får refunderet i alle tilfælde, selv om man vinder sager over skattevæsenet.

Så vi har altså her en situation, hvor vi har social slagside bare ved hjælp af den indviklede lovgivning.

Det burde selvfølgelig medføre, at et flertal her i Folketinget tog initiativ til at forenkle lovgivningen markant, uanset hvad man i øvrigt har af politik for, hvor stort et skatteprovenu det er nødvendigt for det offentlige at indkræve.

Hvad er det så for nogle indtægtskilder, vi skal have efter en kommende skattereform? Jeg har nævnt, at for Dansk Folkeparti er det hovedafgørende, at vi får det samlede skattestryk sænket. Vi er fleksibelt indstillet over for, hvordan man gør det, hvad det er for nogle indtægtskilder, man primært regulerer. Vi har naturligvis det hovedmål, at personbeskatningen skal luses, men vi må også sige, at afgifterne på husholdningerne i dag vægter så meget i en families økonomi, at det også er noget, som man må have med i sin betragtning.

Spørgsmålet om, hvorvidt afgifterne på husholdningerne har social slagside, har også været nævnt, og dér må jeg sige, at det er vores opfattelse i Dansk Folkeparti, at det har de, sådan som de fungerer i dag. Det havde de måske ikke haft, hvis man virkelig havde taget højde for det ved at sænke skattestrykket for de laveste indkomster, men det har man jo netop ikke gjort med skattereformen og med de initiativer, som kommuner og amter tager samlet i den periode, som skattereformen skulle gælde for, hvor de hæver både kommune- og amtsskatterne. Og så er vi igen inde på, at forudsætningerne for skattereformen er fjernet, og at den sociale slagside alligevel er der i forbindelse med afgifterne for husholdningen.

For Dansk Folkeparti er det i orden, at man taler om omlægning i miljømæssig retning. Ligesom også SF har været inde på det, har vi heller ikke noget som helst imod, at man som grundprincip omlægger til en mere miljømæssig retning, men det kræver, at det offentlige forbrug ikke samtidig øges, og det er det, vi har kunnet se på de modeller, som har været gældende, og som er blevet gennemført indtil nu. Man har haft skattestigninger, som jeg har nævnt tidligere, begrundet i statsunderskuddet, og det er en uholdbar situation, som ikke kan blive ved.

Derfor er det som sagt en holdningsændring, der er nødvendig for at få ændret det her markant, og det har vi ingen illusioner om at det nuværende Folketing gennemfører. Det vil efter et folketingsvalg kræve et nyt Folketing med en ny regering.

De offentlige indtægter stiger, og underskuddet har vi fortsat, fordi udgifterne samtidig øges markant.

Så er der to forhold, som jeg kort vil nævne som afslutning på mit indlæg. Det første er spørgsmålet om lejeværdien, som også har været til debat i dag, hvor det er Dansk Folke-